

שְׁלֹךְ סִפְרִים

מאמר

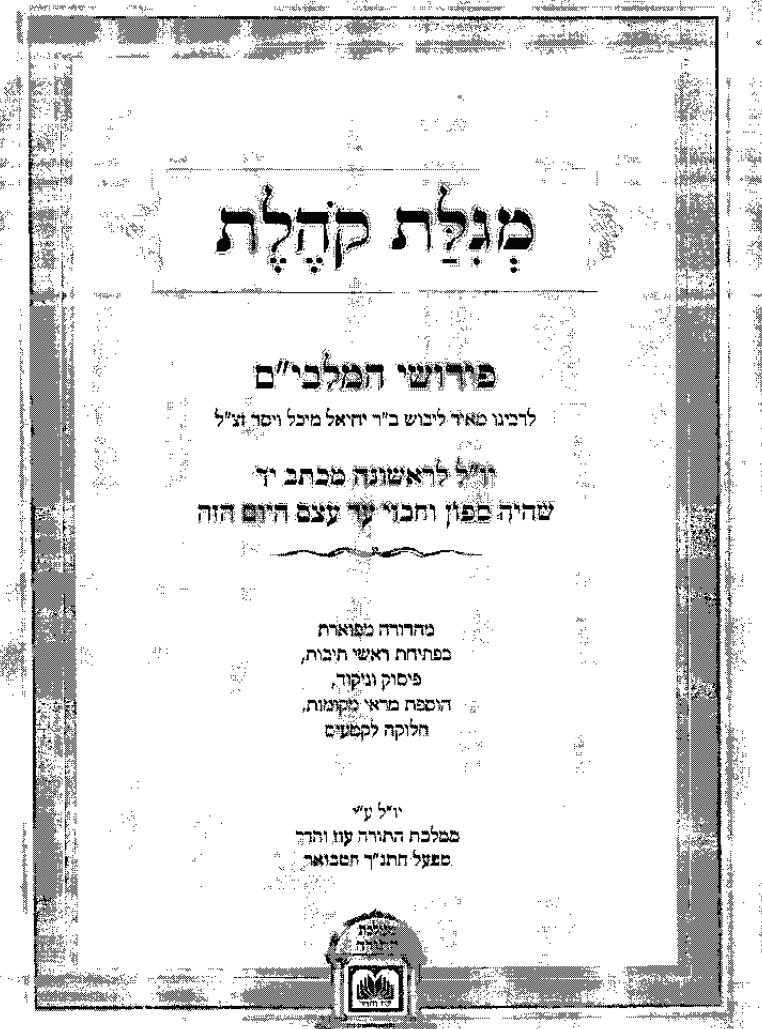
אודות 'גילוי' כתב יד מהగאון המלבי"ם זיע"א
פירוש למגילת קהילת, ומחברו האמתי

נספח: זיפוי ועיוותי מרפיסים בספריו המלבי"ם

הערות והארות ניתן לשלוח ל : koheles1@gmail.com

במלאת מאה שלושים ושתיים שנים לפטירת הגאון המלבי"ם זיע"א
שנת תאלמנה שפתח שקר הדרשות על צדיק עתק בגאות ובו'

שער מגילת קהלה שנודעה בשנת תשס"ה לראשונה עם פירוש המלביים מכתב יד

קהילת עם ביאור הענין והמלות מי חיבורו?

מבוא

המלבי"ם – רבי מאיר ליבוש ויסר זצ"ל (תקס"ט – תר"מ) נודע בשעריהם כרב גדול בעיר
זעירות ורבות בישראל, מחבר היבורים וכיטים בכל חלקי הארץ, מופלג בתורה בחידושים ובקיאות ובכל
מלאכת מחשבה,¹ מגדולי הלוחמים שעמדו לנפת ישראל בעת צרה, עת נשבו רוחות ההשכלה ואימנו
להטביע את נושא דגל התורה ברוח ישראל סבא.²

כידוע, החיבור לו נתן המלבוי"ם את משפט הבכורה היינו הספר ארחות החיים על סדר שלון ערוץ
או"ח (א-לא). בראש הספר הרDISט המלבוי"ם הקדום מרתקת הכתובה בסגנון החויף והמליצי אחד.
בן השאר, מספרו שם המלבוי"ם על היבורים בכל חלקי התורה הנמצאים אצלו בכתב ידו – יהנה עד
כה ברוכני ה', והן עתה תחת ידי תhalb על קל מלבד החיבור הנוכחי, אשר נדפס ממו עתה אף קצחו,
עוד שני אלומות גדולות ופרי תבואה חרושי הש"ס, מהברת על הרמב"ם דיני קדשים ודיני טומאה
וטהרה, תשובות וחידושים מפוזרים בימר ג' חלקי הש"ע, קבוצת דרישות המוניות אשר הגדרי
במעמד גודלי ישראל, חיבור מפואר על התורה, כמה חכורים קטנים ביותר הנקוטו, ביאור נחמד על
ספר בחינות עולם, מגילות טחרים בחכמה האמת וכו'. בפסקה זו 'מגלה' לנו המלבוי"ם שיש בידו כתבים
וחיבורים שכידרעו לכלנו לא זכינו לראותם ולא ידוע מה עלה בגורלם.

מהתבוננות בחיבורים שונים שיצאו לאור לאורך השנים נראה שהמלבי"ם סבל'³ ממתבררים
ומרפאים ובם שהדפיסו את אמרותיהם הנכונות והחלולות, תוך הציגם כפרי עטו של המלבוי"ם.
בנספח (שבסוף המאמר) נסקור חלק מן החיבורים הללו.

¹ לשון ובי' משה טופו בעל החתום סופר זצ"ל בהסתמך לארחות החיים להמלבי"ם דפוס בדיעטלוי קצ"ז.

² חלקים נכדים כמוזו זה פורטטו בישורון קוין כי' אולל השיעיר.
פתח דברי רצוני לתוכות לה' שטייע בערבי ברוחם לב וכבסבר פנים: הרבי אליעזר ברורט, הרבי בנימין אנטקיא, הרבי דיר עולא שבט. כל
כלוגר, הרבי בן-צין רב', הרבי דיר בנימין ריצ'לה, הרבי יוסף חיים אלבזום, הרבי דיר יעקב פוקם, הרבי דיר עולא שבט. כל
שבדי ומנהלי בית הספרים הלאומי בירושלים. ואחרון הרב לחרב דר' קמיהץ נורי שבתחילה דרכיו בבחקר זה עד
לייטני שעומך רבות וחדרו עמי ברוחב לבן, מתחממו ומיריעתו.

פירושו שליש המגילות שהוציא המלב"ם לאור

ה明珠"ם כתב את פירושיו לכל ספרי תנ"ך, למעט שתי מגילות – קהלה ואיכה. פירושו שלוש המגילות האחרות נדפסו כدلקמן:

מגילה אסתור עם פירוש明珠"ם הובאה לראשונה לארון בבית הדפוס בברעסלאי על ידי ר' יוסף שפיטץ, המביא לבית הדפוס ערך הקדרמה ומפתח נדירות מהורה זו נצטט מעת מתוכנה המורתק. בהקדמה מס' המלב"ם שבקתוקופה הסמכה לפורים 'בקשו יקירי העיר קעמעפער ווחכמיה מאות明珠"ם אב"ד דפה אשר דורש פה מייד שכת בשבלו באור להט בדרשותיו את דבריו המגליה הזאת וכו', מעתר להם וימלא משאליהם וכו'; וובים אומרים מי יראנו טוב, מי יtan אפוא כי הדברים האלה אשר העלה הרוב על ספר בעט ברויל וופורת לעד בעור יכתבן, ומטעורתי אני ו槐פרתוי ושהורתוי פני הרב נ"ג, שיטיב עמו רוחת את הקונטריס הנכתב לדידי, ולמען הויזיארו לאור, וחקיריכיו על מובה הדפוס לפני יודיע דעת לייחודה, ויט אלוי חסיד ויתן לי את הבואר הלז'.³

מגילת שיר ודשיות עם פירוש שיר הנפש ומאמור החרש והטנג Nadpah לראשונה בעילום מקום ושנת הדפוס. לדעת הביבליוגרפם בקאניגסבערג, ⁴ מהדורה נוספת נדפסה בקאניגסבערג חרכ"ג כרוכה עם מגילת אסתור. לפירוש זה הקדים明珠"ם הקדרמה, הוצעה ומבוא. את המגילה עצמה חילק明珠"ם לחמשה שיריהם. מהדורה נוספת של מגילת שיר השירים נדפסה על ידי明珠"ם בברעסלאי בשנת כת"ד בביית הדפוס של העיתון הרומני *Nationalul*.

מגילות רות עם פירוש גוע ישי נדפסה לראשונה בורושא בשנות חרל"ט שנה לפני פטירת המלב"ם. המגילה הודפסה בסוף חומש במדרכו ע"פ明珠"ם.

חלק מכתבי היד שמסדר明珠"ם למדרשים נשמהמו' ובשנת תרצ"ד (1934) קיבל בית הספרים הלאומי משלווח וכוב כתבי היד,⁵ וכיום מכתבי היד נמצאים במכון לכרכייד שע"י בית הספרים הלאומי בירושלים ומוסיפים בקטלוג.

³ במחודורה זו הוסיף המבאי לבית הדפוס על דעת עצמו תרגום אשכנו, בהקדמה הוא מספק שהחפץ לשורע תרגום על פה ביאור明珠"ם שהתגנד לך נחרצות, ולפיכך הוא מודיע כי התרגום האשכני הנדפס פה אין עם הבואר. הטלההיד שכלל המראה חיש שלא בנוח עם מעשה והמשמעות את דבריו כן; אבטה כי לא ייאספני הרוב על זאת, כי נוחן כען יפה נחן, ואנכי ראייה כי בזה יכול למכור ולהרבות קוטנים... למתור לציין שכמהדורות הבאות של מגילה אסתור שחדפס明珠"ם בברעסלאי חר"ב (1860) ובקאניגסבערג בשנת חרב"ג (1863) התרגום האשכני הושמט.

⁴ וב'אוצר הספרים' (בן יעקב) עמ' 56 ערך 15 כותב שישו הגטש נדפס בקאניגסבערג חרט"ג.

⁵ 5

⁶ שנה ירוש טוב לנו רבא לבית הדפוס ע"י ירוש גדרון מונק כורושא. בקטלוג הפקון לכתבי יד ראייה שעיל חלק מכתבי明珠"ם מזווין 'מאטש דפוס ראם בווילנא. התפלאי', מפני שלא ידע על חיבור של明珠"ם שנודפס בחו"ל בדפוס ראם בווילנא, אל' ליצדר זמתביס הצעו אל אוסף ביה הדפוס? אלא בחרוכיה לשניות עם המפרשים שדרודפסו בדפוס ראם נצאו שלטוטיסים כתבו בה הלשון; כי להרב הנדרול מר חיים נה איינשטיינ זיל לו נאה תרלה... וכבר זכה להויל... בשנת תרמ"ו, אף כי סבות שנות עכראה והינויו מהשלים פעל.

בכל מהדורות החמשה חומשי תורה ע"פ המלבי"ם, הן במהדורות שיל' בחיי והן במהדורות שנדרפסו לאחר פטירתו, לא נדרפסו בהם מגילות איכה וקהלת.

גילוי כתוב ידו של המלבי"ם – ביאור על קהלה

בשנת תשס"ח יצא לאור בבית שמש חלק שביעי מסדרת 'משנת המועדים' – ספר קהלה עם כל המפרשים וכמו קובציו מספר פירושים לספר קהלה. גולת הכותרת ביצירה זו היה שלא ספק פירוש המלבי"ם למגילת קהלה.

וכפי שנכתב בהקדמת המוציא לאור בשורה אנו באשר נתגלה לירינו הזכות לגלות כתוב יד קידשו של רביינו המלבי"ם ז"ל המכיל פירוש על מגילת קהלה. כת"י היה ספונ וחתום עשור שנים, וכינוו להודיסו לראשונה ברוב פאר והדר ולעתות אוזנים לתורתו של רביינו. בין שארכי הקודש נעדר פירוש של רביינו ז"ל על ספר קהלה, ורבים וטובים הצמאים לתרותו ביקשו בקשות באורו ולהנחות מצוף אמרו. עתה וכינו לחשוף בתגלית ואשונה את הפירוש הנפלא על ספר זה, לערכו ולההודיעו בכבודו היאה והזרוי, כתוב היד של החיבור הזה באוצרתו לכתבי יד ידועים של רביינו הכתובים בעצם כתוב יד קרשׁו, כאשר אישרו מומחי כת"י וחוקרים בעלי שם. וכל המתבונן בחיבור זה יכיר שהוא סגנוןם של רביינו ולפי חכונותינו יצירתיו الآחרים. ואף מרכיב שני מדורות ביאור המילוטי וביאור העניין כשר חיבורו רביינו על הנ"ך. עכ"ל.

כפי הנראה המוציא לאור השיג בצוות הכתיבה שהיא שונה תוכנה מפירוש המלבי"ם בשאר ספרי תנ"ך, לפיכך הוא מסיים שאמנם מעין בחיבור ניתן לעמוד על הבדלים משמעותיים משאר פירושיו וריבינו, בהתייחס לעניין זה הוא מביע את דעתו: 'שעת פירושו לקהלת כתוב [הملבי"ם] בעזירתו, קודם שישיד את עמודיו התווים של ביאורו.'

כיהודה ועוד לקרה להימצאות פירוש מהמלבי"ם למגילת קהלה, מפנה המ"ל לציטוט שמאצא בספר 'ארץ חמורה' [שאי"ה עוד חזון למועד בבירור אמיתותו ונאמנותו לכתבי המלבי"ם] בביבוריים לאותות חז"ל, שם כתוב: 'זכרו הארץ כי בקהלה'. ואכן בחיבור הנזכר (פירוש מלבי"ם לקהלת)

וזה כי לך אותו אלקים בעשיי להדרש והראשון בשנה תרנ"ד, ויטסרו יושיו הנכבדים לנו את כל זכות הרפעת הוהנספות שהירה לו בון... חסינ נח איינושטאדט (שרה שתחפרו של נפחין הערצאג גניעשויען) הוא שהודפס בורשה תרל"ה ולהלא את החמשה והכיש הורה ע"פ המלבי"ם טחין כתבי היד (לפעט ספר וקראי שכביר נדפס בבורשש טרבל ובורשא נדפס שבע). אוי נעלחה כאן העדרה, שככל והראה יושיו של איינשטיאט ה"ה שעביריו או נכו"ה את כתבי המלבי"ם על חישש ומגין' שהיו ברשות אביהם למחייב ואמ בולגנא.

⁷ יששכר יואל, 'קריית ספר' (ביה"ס הלاؤכי) כרך יג (תרצ"א-ז) עמ' 815.

הנrapס לראשונה מופיע הביאור הנזכר שם.⁸

הפקפוקים והחידות באmittot שיווקatab hid lamlevim

כאן המקום לציין שהמלבי"ם בביבריו מזכיר ומפרש עשרות פעמים (!) פסוקים שונים מangeloת קהלה, ואף באחד מהם הוא לא מציין לפירשו לקהלה.⁹

במהלך כתוב המו"ל; 'בדרכם המלבוי'ם בשאר ספרי הג"ץ, אף בפירוש על קהלה מזכורים רבים שהוא'ק והמוראה נזכרים עם האבן עזרא והרמב"ן'.¹⁰ אף הקדמת החיבור דומה לחקרתו בספר 'ארצות התימנים' וככ"ה. כתוב היד היה עלם ונזכר דורות ריבים ולא נודע על קיומו, ואף בקטלוגים השונים לא חוללה על דעת אדם כי אוצר נכבר חבוי ומצוי בידינו. עד אשר יגיעה רכמה ומחקר מקיף וזהה בחיבורו [בספריה הלאומית] ע"י חובב תורת וביבריו המלבוי"ם, ולאחר יגיעה רכמה ומחקר מקיף וזהה בחיבורו של המלבוי"ם. ועד מה זכינו להדריו ולהוציאו לאור עלם בצוורה מפוארת'.¹¹ בראש הקדמה הדפיס המו"ל את תצלום כתוב יד קדשו של המלבוי"ם בפירשו לקהלה שעל פיו נרפשה מהדרורה זו.

כמי שקרא תצלומי כתוב יד אוטוגרפ מהלבוי"ם, כתוב היד הנוכחי לא היה נראה בעיני דומה לא מבנהו¹² ולא בצורתו לכתב יד אחרים מהטלבי"ם.

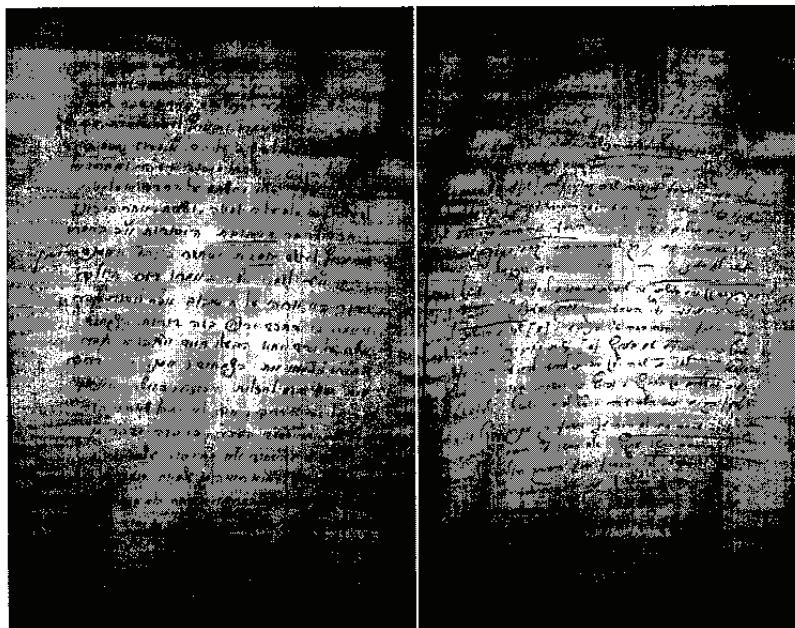
במהלך כתיכת מאמר זה, הסב הרב אליעזר ברודט את תשומת ליבי לחיבור שכח היל אשכלי,¹³ פרק שלם בחיבור מוקדש לפירוש 'מלבי"ם על קהלה'. אשכלי מתייחס לשואה, בכivel, שמציג המו"ל בין סגנון הקדשה לחיבור על קהלה להקדמת המלבוי"ם לספרו ארץות החירות. להלן מספר שינויים מהותיים בין החיבור על קהלה לשאר חיבוריו המלבוי"ם, שינויים עליהם עומדת אשכלי בחיבורו הנ"ל;

⁸ מעניין לציין שהמו"ל לא ניסה את כוחו בהשווות חלק הדורש על קהלה שבסוף 'ארון חמדת' עם החיבור מכתב יד על קהלה.

⁹ מעוין נסף בחיבור, ציטוטות רבות ממנה לא תאמנו להנטחות המלבוי"ם. לדוגמא, בפרק א פסק ונווג הכהבר בענייני גלגול ובהערכה (ו) הוא כותב; 'העלין לפער בעדרנו כי ננסנו מעט בסוד הגלגול. לשון הצורכת כל אוון צורב שזה עתה חל לעין בפירוש הצלבי"ם. וכן על זה הריך.'

¹⁰ בהמשך המאמר נבאר ותבהיר מתיו' 'הרלב"ן' הכהבר בחיבורו.
¹¹ בכל פירושיו הצלבי"ם שכח בדף הנטחים כמכון לבי לא מצאתי שהמלבי"ם באלחיק פסק פסק על הסדרו. לעומת הבהיר לקהלה בכתב ידו בו מועתקים פסקו קהלה סדרו!

¹² היל אשכלי, ובורר לשם קבלת זוקטור 'הסינכטיה בלשון הckeroa על פי שיטת מלבי"ם', הכתלה לשון העברית וללשונית השפויות (או' בר-ישראל, אורח תשס"ט).

כתב יד מלכיבים וועיא על מהליים ימיין וכותב יד ברודז'ז פרק א פסוק ז בהערות (شمאל)

א. בטוף ההקדמות לחיבור על קהילת לא חום המלביבים את שמו ולא צין את תאריך הכתיבת, כدرכו בשאר חיבוריו. ב. בכיאור המלות למגלה קהילת פירש המלביבים פירוש מילוני [ברומה למצורות], ולא עסק בבחינה בין נרדפות, כדרכו בשאר ספריו לנו¹³. ג. לבאוור העניין בחיבור על קהילת החסידות המלביבים הערות שליליים המסוננות באוויות, בשונה משאר פירושי המלביבים.¹³ עיל מקצת העורחו של אשכולי על ההשוואה בין החיבורו.

למעשה, אשכולי עצמו החל שולל, כפי הנראה, אחר המוניטין של המר"ל לחיבור 'מלכיבים ע"פ קהילת ולפיקר בסיטוט הפרק הוא מסיק שלמרות השינויים האמורים לעיל, נזהה לו כי החיבור הינו טיוטה שכתב המלביב¹³...

חוות דעת מומחים לכרכי יד

מוגדל רצוני להתחקות אחר אמריות חיבור זה, שמהי פערם למכון לכרכי יד שבבית הספרים

¹³ מן הראוי להזכיר ולציין שבספר ישעה שהדפס חמלכיב"ט לראשונה בקריאטיבן תריס ניתן למזוא בעיקר באהילת הספר הערות שליליים שהווסף המלביבים לכיאור עצמו.

הלאומי. במכון ישובי ל特派וט במקורות פולים של כתוב היד 'פירוש על קהלה' המודרך.¹⁴ בתחילת צייר
בטה"י מופיע הכינוי 'פירוש על ס' קהלה'. אשכנז, מאה י"ט. כתיבה אשכנית רוחותה. במקביל,
יעינתי באוטוגרפ – כתיבת יד מהלביים על ספר במדבר ומגילות רות.¹⁵ בעודי תוהה על אמינותה כתוב
היד על קהלה, פניתי להתייעץ עם ד"ר עוזרא שבט, הרוב דוד קמנצקי וד"ר בנימין רייכלר שקבעו
באופן חד משמעי שכחוב היד פירוש על קהלה לא נכתב על ידי המלביים:
הרוב דוד קמנצקי הסב את תשומת ליביו לעובדה שכחוב היד מסודר להפליא ונראה כהעתקה לפני
הגשה לבית הדפוס, מידע שהבחן המריין אותו להתייגע ואך למצוא.

יצרתי קשר עם הרב יצחק ישען וויס (מומחה ידוע בתחום חקר כתבי, מוביל הרכבען התורני
'צפוניות'), בתחילת השיחה הקרטמי לברור אצלו האם הוא יודע דבר וחזי דבר על הימצאות כתוב יד
מהלביים על קהלה. הרוב וויס נזכר. וכשיטרתו לו שבסנת תשס"ח יצא לאור ' מגילת קהלה ע"פ
מלביים' מבチב יד קדרשי, כשהוא שרוי בתודה גילה הרב וויס באוני שטרם הודפס הכתוב יד (שער
כעת הרב וויס מודע לכך שנדרפס ממנו), פנו אליו להחיזות בענין. הרוב וויס מספר כי הזהיר
את מחזיקי צילום כתוב היד שאין כל קשר בין צורת הכתיבת בכתב היד, בכתב יד קדשו של
הملביים, וה'הוכחות' שהציגו בפניו אין בהם כלום. ולפיכך חל אליסטור חמור להדפס
חיבור זה בשם המלביים.

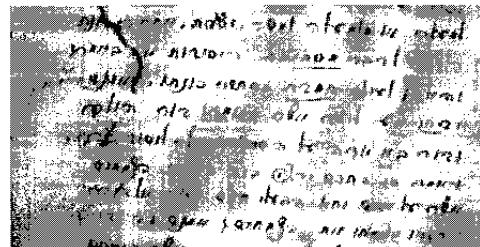
בשלב זה שבתי להתרשם בדברי הרוב קמנצקי שהסביר את תשומת ליביו לעיתור כתוב היד כהעתקה
עתיק עבר ירידתו בבית הרופס. מתוך ידיעה זו גמלה בלבי ההחלטה לתור ולברר האם חיבור זה
נדפס בסופו של דבר על ידי מהברעו העולום.

במהלך מחקרי ובירורי, מעין נוסף בכתב היד, החבר לי כי הוא הובא אל הספריה הלאומית
בשנת תש"ל (1970) במשלוחו שמספרו 13. גם פרט זה לא סייע בעדי, כיון שבידיקת ד"ר עוזרא שבט
במחקרים המשלוחים של המכון לבתי יד העלתה שכחוב היד הובא במשלוחו ברוד, כשבר בבד לא
מופיע מי הביאו, או כל פרט מזחאה אחר.

קורים לשיטת עבודה המו"ל המתדייר
במהלך דפרוּף נוסף בצילום כתב היד, בסיעתה דשמיא צדו עיני במדור 'הערות' על פרק א פטוק

¹⁴ מס' כתוב היד הינו 164/38°5° B 863 / 38°5°
¹⁵ מס' כתוב היד הינו B 347 / 156°24

ז [הערה יא] פסקה המופיעעה בסוף שורה וכן נכתב שם ז'אמנס הרמב"ן >כאן מתייחסה שורה חדשה> ידחק א"ע לומר אשר באמרו דור הולך וכו'. שבתי להתבונן במהדרפה לאשונה (לדברי המ"ל) מתוך כתוב היד וראיתי שהמהדריף העתיק י'אמנס הרמ"ן ידחק א"ע לומר אשר כתוב היד פ' לקחת וסתורתי ההדפס' י'אמנס' של מהדורות תשס"ה

אי... מאחרו הארך לנוילט טופוחות מפחים כהנות ואנטום רוביין דודן אי...
ה... איס' איזאנין וזה מילך חירז כה הווע לא יסוכב אשר לדוד העטן
אי... איס' יי' הארכ' גזעה נזה זוזה מצעטש אס' על זט' ייז' הבעל חיים
ישוב' אל הנער יזערן וצפערן את צדכי. אנטם זה דזק אנט' נזון חיט'

באמרו דור הולך ודורו בא...'

בஹשך כתוב היד בפרק ג' פסקה
יא במדורו 'ביאור המלות' מופיעעה
הפיסקה הבאה; מבלל. בעיני על כמה
מקומות כפלת לעמן או לבעבור,
והרמב"ן יאמר כי מבללי אשר לא
הוא שלילה אחר שלילה; גם כאן שב
המהדריך ומשמעית אותן מ"ס משמו של
הרמב"ן וכן הוא מעתק; 'מבלל.
בעיני על כמה מקומות כפלת לעמן
או לבעבור, והרמב"ן יאמר כי מבללי אשר לא הוא שלילה אחר שלילה
וירוח על החיבור והנה... ורך מוסרף המהדריך באותיות קטעות מוקפות בסוגר
ש... מבלל. ביריט ל... נון מברשות
מרובע; יכתחב היד יש כאן חלק כמה שורות, נראה שהשairo מקום לכתוב
ולבסוף לא סימן.

צייטוט מספרי משה מנדרסון בכתב היד ה'מיוחס' למלא"ם

מן המפורסמות שראשי תיבות רמבל"ן הם כינוי לרבי משה בן מנחם, הלא הוא החכם מדעורי¹⁶,
ובשמו המלא – משה מנדרסון, מרנסי וממקימי ורום ההשכלה שכל מטרת הדת לעקע את
יסודות הדת שניתנה בסיני.

משה מנדרסון כתב ביאור לשוני מחלקות קהילת, הביאור יצא לאור בפעם הראשונה בברלין תק"ל
(1770) והוא נחלק לשוני מחלקות 'באור המלות' ו'באור הטעמים'.
פניתי לעיין בביאורו של מנדרסון בספר קהילת. פתחתי בפרק א' פסקה ד' על הכתוב 'דור הולך ודור'
בא' וכך מבאר רמבל"ן – מנדרסון ביאור הטעמים; 'ואמר על הארץ שהוא יסוד העפר דור הולך
וכלה ושורב הצמחים ובעלוי החיים וגופותBei הארים אל העפר. ודור בא יצמחו הצמחים מן העפר,
וירונו מהם בעלי החיים ובני האדם. ועי' הסבוב הזה הארץ לעולם עומדת וכו'.'

¹⁶ מנדרסון כונה אף 'רפי"ר'.

כך גם ב'באור הטעמי' בפרק ג' פסוק יא כתוב מנדלסון זו¹⁷: 'יהנה מבלי אשר לא ימצא הכוונה שבודאי ימצא, כי אילו אמר מבלי אשר ימצא היה שלילה, עבשו שאמיר מבלי אשר לא ימצא הרי הוא חיוב, כאילו אמר אי אפשר שלא ימצא'. עד כאן לשונותו של מנדלסון המציגוטים בכתב היד ביאור לספר קחלה שהודפס כביבול בשם הגאון המלבי"ט, כפירוש מהרמ"ן זיע"א.

העלמה קטע העוסק בביבורת המקרא

בפרק ז' פסוק ה' – טוב לשמע גערה חכם מאיש שפָע שיר כסילים' מופיע בכתב היד פירוש אוויל' ומתופש מהרהוריו המחבר (במדור ביאור המלות) בזה הלשון; לדעתו העני' המלות 'מאיש שומע' נכתבו בטעות במקום שמעו, וסיבת נפילת זה הטעות הו, על כי האלף וה יוד מן תיבת מאיש הם מאותיות אהוי הנכליים (כאן אני מרגלא...), וחשב ג"כ שהשווין מן מאיש נבעל בשין מן שמעו, והוא לא נתן לב להענין וכותב מאיש שומע, ואחר כי כחוב מאיש הוצרך לכחות שומע בחולם. ע"כ מהחוק כתוב היד. לדעתו המטופשת, הה... מעתיק ששכח לראשונה את ספר קחלה ע"פ שימושה, לא שמע טוב ושגה בהעתקה... עפוא לפומה.

המו"ל, בודאי מתחן ידיעה כי מדובר בביאור אוחיל'-כפרני, בהעתקתו דאג להעלים גם את הקטע הזה מתוך פירוש המלבי"ט למגילת קהלה, שחדפייס.

האם המלבי"ט עסק במסתור ע"מ להביא טرق לביתו?

וכך כתוב מהחבר כתוב היד בהכרמה לחיבורו [יקול מתנצל]; 'הנני כאחד האדים אשר על פני הארץ, עולם, ושותט על פני חומות לבקש טרכ' לנפשות ביתיו, אשר נתן לי אלקים בזה. על איש כוה תחזר מר נפש החמון עת יתן בחקירות לבבו ושפחותו לדבר מרשים'. המו"ל העתיק את הקטע המדובר והדריפו בראש החיבור אותו הוא מיחס למלבוי"ט. נראה שהמור"ל יודע פרטיהם שנעלמו מכותבי קורות העיתים על חייו המלבי"ט – על כך שהמלבי"ט עסק במסחר שהbia טרכ' לאנשי ביתו...

כעת נותר לבנו ממי הוא מהחבר כתוב היד פירוש על קחלה הכלול בתוכו בביבורת המקרא וציטוטה ממנدلסון ותלמידיו.

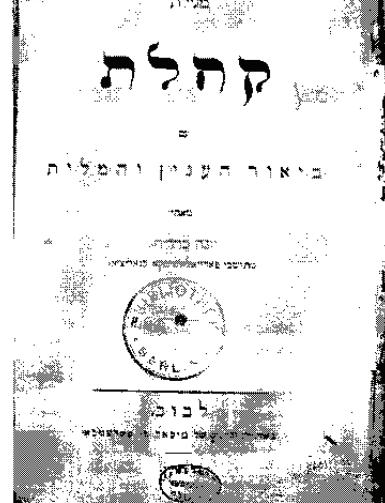
כתב היד שיצא לראשונה ע"ש מלבי"ט כבר הודפס בלבוב תרי"ז

בחיוף לאחר היפוש ובסיועה דשמי, הגעתו אל הספר.¹⁸ הספר נודפס בלובוב-לעמבורג תרי"ז (1850) וכך כתוב בשער 'באור על קחלה עט ביאור העניין והמלות'. מאי יינה ברד"ח מהושבי

¹⁷ הספר נזכר בבית ערך ספרדים (פרידברג) כרך רביעי עכוד 1080 ערך 777. ובאותו הספרים (בן יעקב) עמוד 639 ערך 326.

חתת הכותר קחלה עט ביאור העניין והמלות. עותקיס בספר וזה נשמרו אף בבית הספרים הלאומי בירושלים.

התרו הספיקות ויושבו התמיהות. הביאו לקהל שנדפס בתשס"ח (חלק שביעי מסדרת 'משנת המועדים') כחיבור מכתב יד קדשו של הגאון המלבי"ם, הינו לא אחר מאשר חיבור שהושפע מכתבו של מנדלסון. הספר כבר נדפס בלענברג תר"י¹⁸ וקיים הסכמה מגדרי המשכילים המכבים בכוון בית ה').

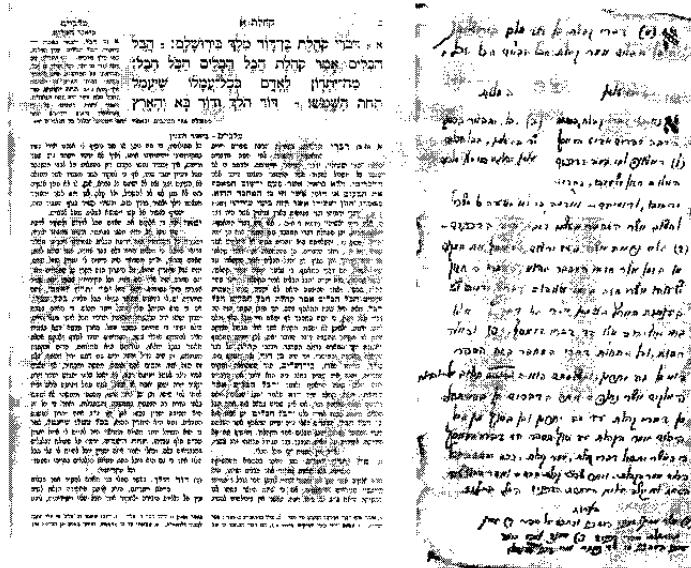
שער ספרו של יונה בר-דוד' – לבוב תר"י

החיבור של יונה בר-דוד' מוטר בהסכמות משני אישים. הראשון, ר' ר' אפרים ישראל בלבוב
רב בוגלי דנא"ב שבhogndria, מחבר הספרים מרפא לשון ארמי, וספר אוצר לשון הקודש אשכנזי

כמו הספר המודפס, גם הספר שבכתב היד
פתוח בהקרמה שכורתה 'קול מתנצל'. לקראת
טף ההקרמה כותב יונה בר-דוד'ח: אם על זאת
להעיר קורא אהוב, אשר נמצא בביורי זה
מדוברר, המחבר מודיע לקורא כי לאורך החיבור
הוא יתקל פעמים רבות בביורים ממונדלסן
ותלמידיו...
גם כאן המוביל שההדרי מתרך כתוב היד בו
נכח 'זהרמבען' ותלמידיו, תיקן והשmiss אתו
מ"ס וכותב והרמבען ותלמידיו...

¹⁸מן הדאו לציין שבספר הבודפס ישנה כמה הוספות שאין מופיעות בכתב היד. מעין בספר נראה שהמחבר – יונה בר-דוד' –
הוסיף ותיקן בחיבורו בכמה מקומות כשהוא כבר היה בתהליכי הדרפס. וכן כוחם המדפיס בראש הספר: 'אברה המסדר
האותו, אחר כלות חסבאי שלח אליו הרוב והמחבר נ' אלה הטורים המעתים אשר אציגם פה' לאחכים באלה התייחסות
הכהבר השוללת דעה כפנית שנותינה באותה תקופת לאבי חיבורו ספר קהלה.
כך גם כפרק ט פזוק ר' ישנו פירוש נוסף חותם הבוטה 'פיישוש אחר', פירוש זה לא מופיע בכתב היד, גם כאן ישנה הערת
שוליות של המדפיס; 'הפריש האחר הלווה הגיע אליו מידי הרוב והביבס הלכאו נ' בשתה ההדרפס, דברי המסדר
האותו'.

והונגרי ועוד.¹⁹ ומשנהו "החכם פאר' ישראל החוקר הגדול המהיר לרבב צחות לשונות חדשות וישנות חבר לבני תרגום התנ"ך כבוד שמו ד"ר יולאוס פירשטיין".²⁰

כתבי ברדי (ימין) מהודרת תשס"ח (شمאל)

ד"ר ר' אפרים ישראל בביבער משבח את חיבורו של יונה ברדי' ב'הראותו גודל כבוד עשור בן דוד (בעל הקהלה) בידיעת חכמת תוכנת הנפש (פזיכאלגניה)... יישר כוחו של החכם המחבר בקי עצום בספרי קדמונוינו וירודע דעתות חוקרי ומנו...".²¹

¹⁹ בספר 'אושפץין' (ירושלים תשל"ז עמוד 5-234) נכתב על ד"ר אפרים ישראל בביבער; נולד ח' בתשרי ה'תקע"ד. משנת תר"י (1850) שישש בדורצנט [מרזיה] לשפהו שטיית באוניברסיטה ליבור. משנת תרי"ד כיהן כרוב מפעם המשכילים באושפץין, ותהייז עבד לכהן בווארדטן. נפטר בחומר"ב בברופשט. בספר איניציאלופדייה של גלוויות (חל-ביב' תשט"ז) ברכ' ורשי חלק א' עמוד 274 מובה שרדי' וא"י בביב' החשי וועמאות לשימוש כמתק ב'היכל הנאריס' שלביב, משרה שלכטוף קבל ד"ר ליאון שייאבאכר. דאה עליו גוד בעמארוי גליציה' (כאר' ווודר) ברכ' א' עמוד 516.

²⁰ המוכרת גם בשם לייפציג. באוניברסיטה לייפציג עבד וויקטור פרישט (כפי שהוא חומרה ל'ארוי נהמה' 1840).
²¹ בין המעלות שמצויא בביבער בביאורו של יונה ברדי': ע"י החקירות האלה תפקחנה עני ריבים בני עמיינו להגות בדברי ספרי הקוווש על דרך החקירה, באדוננו הנישר הגדול הרומב"ס ויל, אשר ספרו הרמורה נברובם איננו כל בן שוחה לכל, בהיותו רק תורגם. והביאור העניין הלהה נקבע ביאורו של ברדי' בבלשן עברית ולא הוק מכל' אל כל', נקל להבון, הקואו בו יעלה בו מעלה בית אל. ככלותם, מעתה ביאורו של ברדי' לקהלה גודלה יותר מכowa נבניטס' להרמב"ס בקהניות החקירה, מפני שתמורה נבוכיס הינו חריג. וביאורו של ברדי' נכתב במקורות בעברית...

על 'החכם' יונה ברדר²² לא ידוע הרבה, מלבד שהוא כאמור סוחר²³ מן העיירה פודולשיצקא שבגליציה.²⁴

סוף דבר

ספר מגילת קהילת עם פירוש מלבי"ם מכתב יד קדשו של רבינו שנדפס בבית שמש בשנה תשס"ח (בספר קהילת ע"ב המפרשים חלק ז מסדרת ' משנה המועדים') הינו פירוש שנכתב על ידי סוחר מגאלציה שהיה מוקובל להוגי המשכילים. החיבור גדוש במובאות ממנדلسון, חבריו ותלמידיו.

חיבור העוסק אף ב'ביקורת המקרא' [והוושט] וקובל הסכימות ממפי' התשכלה שכילתה והרפה בכרם בית ה', חדר לבתי כנסיות ובתי מדרשות, במסווה של חיבור מהגאון החלבי"ם, שכאמור היה מגדולי העומדים בפרץ שם נפשו בכפו והקritis את חייו למלחה המשכילים ובחינוךיהם.

הוסף המו"ל חטא על פשע כאשר העתיק דברי מנדلسון²⁵ והכניסם בפי גדור הרשונים הרמב"ן זיע"א.

נספח : זיפוי ויעיוזי מדפסים בספריו המלבאים

להלן נסקור חיבורו סרק שנדרפס בכתביו מן המלבאים, הרשימות חלקית, וא"ה עורך חoon למועד בכרורו העניין במלואו ובחרכבת הירעה;

הוספה לפירוש התורה והמצות בספר דברים הלומד בספר דברים ע"פ מלבי"ס²⁶ כתה. בפרק כ"ב פסוק כ"ב יתקל באותיות קטנות שהוטיפו הכרפיסים; מכאן עד סדר נזכרים לא מצאו באחתה כתבי יד הגאון המחבר זיל וחבל על דאברין. אמן אנתנו קבצנו ובארנו על פי דרכו אשר הלך בו המחבר בבאורו התורה והמצוות עד כה.

אותיות קטנות אלו טומנות בחובן עוללה נזאית.
ובכן, מי ערך את השלמה פירוש המלבאים מכאן ואילך ?

22

כפי שהוא כותב על עצמו בהקדמה 'קהל בתגנץ' וכפי שמוסיע בהסכם ראי' בליקער להיבורה.

23

כפי שהמחבר חקק בעמוד השער.

24

כפי שהט כופיעיט ככותב חיד שלוש פעמים - רמב"ן.

25

ספר דברים ע"פ מלבי"ם נדפס לראשונה בורשה רמבל"א.

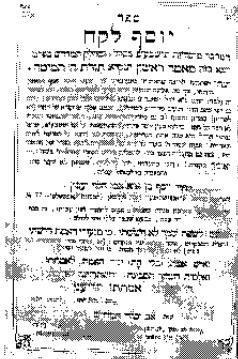
ספר ל' הרוב יצחק ישען וויס שלפני קרביעים שנה הוא מגן בגינה ספר נדר, ספר יאמץ אמונה וויסף לך', שהויל ר' יוסף הלוי יעבץ במספרה בהקרמה בספר שפירוש התורה והמצוות מפרשת מוציא שם רע ואילך הוא פרי עטו.

על מנת שנוכל לעמדו ולו במעט על הוו ר' יוסף הלוי יעבץ, על סיבוטוי, כוננותיו ואופי חיבורו, מן הרואוי להעתיק את החלקים הנוגעים לעניינינו מהקדמותו שם, ורק הוא כותב:

זאנני בעני מיום החל רוחה והו לא לפעמי בידיעת הדוקוד קנאתי לציין הלו קנהה גדורלה... אמרתי, אווי! תורה מפארה מונחת בקרון זויה, ואני דורש ומבקש אותה: מי יתן אפוא ויתחבר ע"ז החיבור מיותר זולח ביאור העניין, למען יודע לעני כל חכמת תורה"ק שבעל פה; אך בחמש חומן בהוותי צעיר לימיים, קצד הדעת, ומתחסר בקיאות במקרא (כאשר גם עתה) לא הרהיבוני ריעוני להעלות מה שפרשתי על זה מיותר, זולת מה שרשותי זעיר שם, זעיר שם, ואח"ז על גלון הגمرا.

והי היה וocaboa לבית מסחר הספרים וראייתו ספר "התורה והמצוות" על ספרה²⁶ מהגאון מהרמ"ל מלכ"ם ושמחתו עליו... אך בהיות שלא השיגה ידי לknuthו, לא שמתי לבי ע"ז עד שכמעט נשכח הדבר מלבי. ובשחתת החג שאחריו נתתי אל לבי ואמרתי אחר שנעשה לי נס, אתקן דבר בכבוד תורה"ק; והחלתו לפרש וברכי המדרש בשיטיס... אמן בראותי כי להו צרך לאסוף כללים וביבים בדרכיו הלשון המפורטים בגמרא ומודרים, השובתי ידי ממלאכתני, ואמרתי אסוף תחלה הכללים למען נקל עלי הביאור, והחלתו לרשום כל שלם צאתני בברורי הגמרא ע"פ הכתני, או מה שחדשתי בעצמי; ובחמשן חומן נדפס ספר התורה והמצוות שניית ואו השיגה ידי לknuthו, ומצאתי בו הרבה כללים הרשומים בתוך הקונטרס;

והיו כאשר נאפק הגאון חנ"ל לעמיו בא אליו המוציא ספרו לאור, ובזהודו כי עסקי בעניינים אלה העירני לגמור פירושו על הספרי מתוך פרשת מוציא שם רע וחלאה, וכן עשייתו ופירשטי הספרי בביאור סוגיות הגמרא המדוברים בו, והנה בהיותו עוסק בהו נקביעה ועינתי לפנים בפירושו על הספר, וראייתי כי אם שברוב מקומות (שראייתי) כיוון אל האמת בלבד ספק, בכ"ז הניח הרכה בלי ביאור, או בלי עיון הרואוי במחלוקת כבודו. גם במקומות שכיוון אל האמת, בשתי אלה החטאיה המטריה במחילת כבודו; אחת, שכתו בלשון הגאון המהנזכר כתולוכ בני אום; שנייה, שברוב מקומות לא דראה מקור יטודותיו בגמרא, וכשה נתן יד לפושעים לאמרו "הן הראו החכם מלכ"ם את כבוד ידיעתו בדרכו והגין, אך מי יעדנו שזה היה כוונת הספרי

26. שייצא לאור בבירושט ור' ר' לפני הכרבים הנוגדים של המלכ"ם על האורה.

והגרא? אף כי אחורי שהוא עצמו (ראייתי) באזהה מקומות נטה בפירושו מדרך הגמara במח"ב, אולי היה בטעלים עין...;

אין בכוחו להמשיך ולהעתיק את התחצפיותיו [הנbowות ללא ספק מטיפשותו] של ר' יוסף הלוי יעבן כלפי המלבאים.²⁷ רק שאלת אחת לי; אם ר' יעבן הגיא למסקנה שיש לו פירוש טוב יותר מפירושו של המלבאים, שיתכבד להדפיס חיבורו נפרד בו יעלה עלי נייר את כל דעינותו והגיאנותו. מנין שאבו ר' יעבן והמדפיס את העוז והגבורה 'להידרכ' לתוכ פירושו של המלבאים, לציין בתחילת באותיות קטנות ובעלום שם שמאן ואילך אין זה המלבאים עצמו. יתרה מכך, כותרות החיבור (ממושcia שם ר' עז ואילך) נשאוו 'התורה והמצואה', עד שמי שלא לומד חומש מלבי"םסדר, עלול לא יידע שכן זה פירוש המלבאים.

כאן המקומן לציין שרבי מאיר שמחה מדווינטק בספרו 'משך חכמה' פרשת כי תצא (כב, יט) כותב 'מאן עד סוף הפרשה על דורך ספר התורה והמצואה'. המעין יראה שימוש עד סוף הפרשה המשך חכמה נסוב על דברי הספרי [בדרכו המלבאים].²⁸

אסימם בקריאת למדפי חומש עם פירושו המלבאים, לחן את העולן שנעשה בזה למלבי"ם כבר מה ושלושים שנה! ולהסביר את פירושו ר' יעבן מותך חומש דברים להמלבי"ם.

הגדרה של פסח

הגדרה של פסח 'מדרש הגדרה' שהוזל ר' נפתלי משכיל לאיtan לראשונה בשנת תרמ"ג. ברף השער מופיע כן [שינוי גודל האגופנים בפופולוציה למקרה];

'סדר' הגדרה של פסח' עט באור חדש 'מדרש הגדרה' יפלט נתיב בעומק הפסח, יפרש קשוות וחכורה המאמרים והЛОה, יבאר דברי הכתמים וחידותם, וויכוח כי כל הדורות יסודתן בעצם הכתוב, וכמסמורת נטועים בלשון המקרא לפיה חזקי הלשון וסדר הדברים, והדורש והפשט תואמים יהדיין, היא המילה והוללה בית אל לבנתה דרושות ובוטנו זיל, דורך הקרא קראו לה, מאת כבוד הרוב הגאון האביר, צדיק כביר, הוא המשביר, לשחקים יאכיז, וחילם יגבר.

מהחר"ר מאיר ליבוש מלבי"ם זצוק"ל.

עם עשרה מאמרות והם העורות בכאורי מאמרי חז"ל

מאתי נפתלי בהגאון ממן אברהם זצוק"ל משכיל לאיtan'

²⁷ כן חוכרים עליה במיורו שלא כפי שנטה (ר' ט צורייאל) באוצרות המלבאים' לשין את חיבורו בספר חבירות לתלפיו המלבאים.

²⁸ אגב, בין השיטין ניתן להבחין שרבי כאיר שמחה היה בקיא בכתבי המלבאים. לדוג' בפרק נג שבספר ברוך המלבאים במעורע סימן קס"ו כפטור ופרה.

יש כאן מעשה הטעייה, מפני שהקורא סבור שהפירוש להגדה הוא מהמלבי"ם וה'עשירה מאמרות' מר' נפתלי משכיל לאיין, כשבפועל החיבור כולם שיקן לו' נפתלי משכיל לאיין בלבד (ע"פ דרך המלבי"ם...).

משך שנים ורבות טעו העולם וראו הגדה זו כחיבורו מהמלבי"ם. עד ש愧 המלcket ביהכרמל-AMILON על פי מלבי"ם²⁹ מצטט מ'מדרש הגודה'.³⁰ אולם בשערם השניים האחרוניים פרשיה זו נידונה במאספים והתרנגולים באורך וכבר נודע בשעריהם שנין וזה חיבורו מהמלבי"ם.³¹ לפלא שכשנים האחרוניים שבו כמה מדפסים והדריסו את פירושו של ר' נפתלי משכיל לאיין, שכברcritת הספר הטבחו באחותיות קידוש לבנה "הגדת המלבי"ם". אחד מן המדפסים (בב' ברק תש"ע) מצתק על מעשאו זה בפתח דבר: "הגדה זו שאנו נתינים בפניכם היום, שמה בפי העם "הגדת מלבי"ם". מדפיס נוסף (ברוקלין תשס"ה), כנראה עדין מושכנע שהיבור זה יצא תחת ידי המלבי"ם...

תלמיד בבלוי כתפי מלבי"ם וספר ילקוט שלמה
תלמיד בבלוי כתפי מלבי"ם וספר ילקוט שלמה עמ"ס הש"ס שנדרפסו ע"י הרבה שלמה דריליך ו"³² קליקוטים מכל ספרי המלבי"ם (בלי צוון מקורות). הסופר הרוב בניימין קלוגר מספר שבשנות כהותו כשהיה מגבאי אוצר הספרים בישיבה, ראה מודעה של הרב שלמה דריליך על חלוקת ספרי ילקוט שלמה ויתלמוד בבלוי עם מלבי"ס' חינט. כשעליה יהד עם חברו לבית הרב שלמה דריליך, ר' שלמה האיר להם פנים ונונן להם את הספרים. כאשרלווהו הבחוורים מנין לו חידושים המלבי"ם למסכתות הש"ס? השיב להם בתמיותו; משנות נוערי שקרו אני בלימוד ספרי המלבי"ם, כשישבתי למדוד את המסתות, כתבתי מה שאמן יודע שהמלבי"ם היה אומר אז.³³

²⁹ גוחיב עניינו בעתיד אייה.

³⁰ לדון בערך 'מצרים', עמ'ל. ראה במבוא להגדה של פסח 'אוצר המלבי"ם' (פלוקט) שהריל רייח אלבומים. אגב, בשיחה עמו נודע לי' שקובנותו להויל ההוראה מנוח ומותקנת יותר של יציריה נפלאה זו.

³¹ הענייןណן בצantonת' שנג' גלינו' דע' זי' חרב' יצחק לעבאוווטש. ובקבץ' אורה ישראלי' (מאגנס) שנגה' ג' גלינו' ג' עיי' הרב ברוך מאקוואריטש ובגלוותה שאחריו.

³² שתגנור בנד' יוק, ובଉורב' ילי' בארכ' ישראל.

³³ כן הרואו לצין שישנם מן המבאות בספריה ר' שלמה דריליך שמקורות אכן בספריה המלבי"ם.